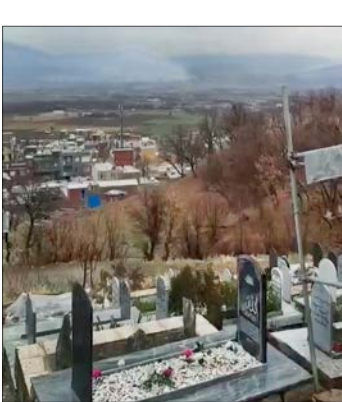

۱۶ زندگی ایران جامه‌ها

تکمیلی

همه داشته‌های «نی»

روستای چندهرار نفری نی گرچه یکی از مناطق فقیر باآمار بیکاری بالا در کشور است، اما ظرفیت‌های زیادی برای اشتغال و درآمدزایی دارد. این روستا مثل سایر مناطق کردستان، مراتع سرسبز وسیعی دارد و ظرفیت بالایی برای پرورش دام، کم‌الاین‌که همین حالا هم گوشت مورد نیاز مردم میروان و سایر نواحی از دامداری‌ها و قصابی‌های نی تأمین می‌شود و اگر به ایجاد صنایع تبدیلی در این راستا هم توجه شود می‌توان فرصت‌های شغلی خوبی ایجاد کرد. وجود مر مشترک با عراق هم فرصت اشتغالزایی خوبی است اگر در دستور کار دولتی‌ها قرار بگیرد و از همه مهم‌تر این‌که این خطه به دلیل سردسیر بودن می‌تواند گردشگران کشورهای گرم و خشک حاشیه خلیج فارس را در پاییز و زمستان به سوی خود بکشاند و گردشگرانی از سراسر ایران و جهان را در فصل زیبا و خوش آب و هوایش در بهار و تابستان. هرچند آنچه از مشاهدات صالحي برمی‌آید این است که زیرساخت‌های گردشگری در این خطه اصلا مورد توجه قرار نگرفته و حتی اقامتگاه‌های بومگردی که در همه جای کشور به وفور در حال رویدین و سبز شدن هستند، انگار پایشان به نی نرسیده، حال آن‌که مردم این منطقه مرتفع هم می‌توانند خانه‌های خود را با اندک حمایتی از سوی دولت به اقامتگاه گردشگران و منبع درآمد تبدیل کنند.

طراح:بیژن گورانی

جدول شماره ۵۵۶۱

جدول عادی

افقی: ۱) از درختان زیبا و پرشاخ و برگ - رهبر حزب نازی (۲) طرد کردن - نی خیزران - اشتباه (۳) پافشاری بیش از حد- عقل از کف باخته (۴) آشکار- پایتخت سابق قزاقستان - برج دیدنی فرانسه (۵) سفید آذری- حیوه - صمیمی و بیریا (۶) سامان بخشی- گلدسته- ضمیر اول (۷) سبز مایل به خاکستری - بارداری- از حروف الفبا (۸) جزء غیرمستقلی که به پایان واژه می‌پیوندد- موجود خیالی- شاعر سرشناس ادبیات شیلی (۹) داروی بی‌هوشی- پرورش یافته - بی بنیاد (۱۰) گوشه نشین سطح- شر به پا کن- سختی دادن به جسم برای تزکیه روح (۱۱) کنترل دقیق- ترس- حیوان وحشی (۱۲) سوغات یزد- تغییر حالت مایع به جامد- پول فلزی (۱۳) يك دسته سرباز- صندوق حمل جسد (۱۴) نشانه ویژه - شهری در هرمزگان - شکلی هندسی (۱۵) پست و بی ارزش- رمانی نوشته احمد بیگلری.

عمودی: ۱) طلا- فدایی- شبکه‌ای رادیویی (۲) سوغات شهر مراغه- بازپچه- چاشنی غذایی (۳) بیماری کم‌خونی- قتل سیاسی- از اصول دین (۴) صدای بلند- چاق و قرینه- همکاری درانجام کاری(۵) ظرفیت- افسرده- رنگ نرم (۶) اشاره به داستان یالپه و حدیث در شعر- خیالیاف (۷) چاه عمیق- گاوباز اسپانیایی- رمان امیل زولا فرانسوی (۸) ترو تاز-ه - فرمانده -محکمه باطنی (۹) اندازه و مقدار- داستان انگیزی که پایان بدی نداشته باشد- ناپسند (۱۰) نوعی هواپیمای مسافربری- دریغ

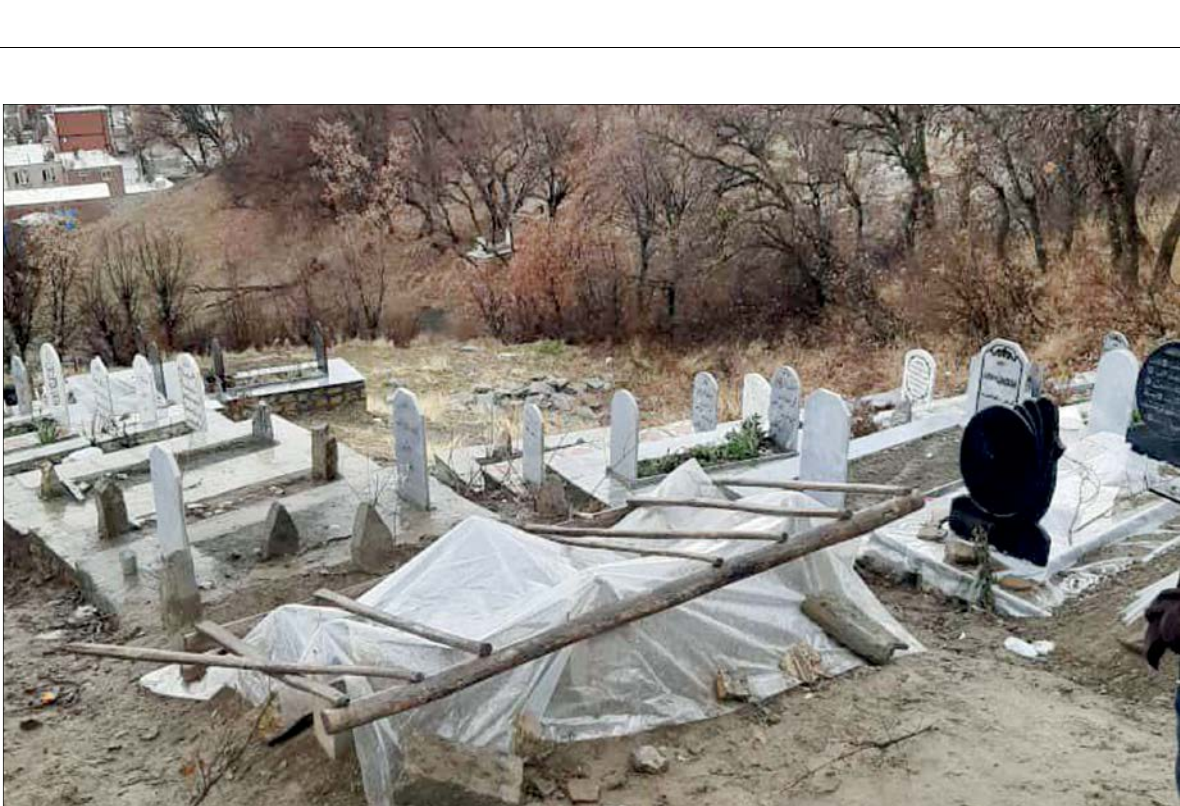
مزار فرهاد ۱۴ ساله و آزاد ۱۷ ساله، دو کولبر روستای «نی» که یک هفته پیش در حین کولبری در ارتفاعات ژالانه جان باختند

مزار فرهاد ۱۴ ساله و آزاد ۱۷ ساله، دو کولبر روستای «نی» که یک هفته پیش در حین کولبری در ارتفاعات ژالانه جان باختند

داود صالحی و گروه جهادی خیرش تصمیم گرفته اند با اعطای تسهیلات از صندوق «کاروام» ی که ۲ سال پیش راه اندازی کرده‌اند برای برخی از خانواده های فقیر کولبر اشتغالزایی کنند

همدانی ها با «ایران باشکوه» میزبان چینی ها می شوند

زمستان امسال در همدان کمی متفاوت از هر سال است. این رامی‌شود از اجرای برنامه ملی ایران باشکوه همزمان با نهمین جشنواره زمستانی در بهمن فهمید؛ برنامه‌ای که معاون گردشگری همدان با اشاره به آن می‌گوید: رویداد ایران باشکوه همزمان با سال نوی چینی از ۴ تا ۲۰ بهمن سال جاری در چند استان کشور از جمله همدان و به‌منظور

بشنواز «نی»

پلک های یخ زده و مشتان گره خورده فرهاد کولبر این روزها پای جهادی ها را به «نی» باز کرده

چشم‌ان پدر آزاد و فرهاد سو ندارد، روز به روز تازتری می‌شود و زندگی غمبارش را تاریک‌تر از قبل می‌بیند... آزاد و فرهاد هم در آخرین کولبری عمرشان، برای تأمین هزینه عمل چشم‌ان پدرو جلوگیری از نابینایی کاملش، به دل کوه‌های پربرف و کولاک اورامانات زدند و راهی گردنه مرگ شدند... این تازه‌ترین، درام‌ترین و افسانه‌ای‌ترین روایت از تراژدی تلخ و مرگبار آزاد و فرهاد است؛ روایتی که داود صالحی، روحانی جهادگر ساکن قم برایمان تعریف می‌کند؛ جهادگری که وقتی داستان افسانه‌ای و چگرسوز قهرمانان یغزده نی را شنید؛ وقتی مثل همه ما دلش به درد آمد و چشمانش سرخ شد و جانش به لب رسید؛ وقتی مثل همه ما بی‌قرار شد و نازارم و پریشان، کشش همت پوشید و درست مثل خود آزاد و فرهاد دل به راه زد؛ به ارتفاعات اورامانات، به میروان، رفت روستای نی تا با درد خانواده داغدار دو برادر همدرد شود و با گریه‌شان همراه... فقط این نبود، صالحی يك نیروی مردمی جهادی است و می‌داند تنها با سلاح آتش و آهن و همدردی و حتی قلم فرسایی صرف شاید نشود به تراژدی تلخ زندگی کولبران و مصیبت‌های پیاپی‌شان پایان داد؛ همتی می‌خواهد دل به جاده سپردن و آستین بالا زدن، صالحی می‌دانست کار به عمل برآید نه به حرف و شاید نشود چندان منتظر ورود و عمل مسئولانی ماند که یا ناتوانند یا همچنان در خواب، پس به راه زد و خود را به نی رساند؛ تا صحنه وقوع داستان را همان‌گونه که هست، بی‌کم و کاست، بی‌قصه و خیال پردازی ببیند و روایت کند و کاری اگر بتوان کرد، با همراهی خیرین و مردمی که حالا احساس‌شان جریحه دار شده و نام فرهاد از زبان و نوك قلم شان نمی‌افتد، انجام دهد...

فاطمه مرادزاده

ایران

یک استوری متفاوت

اول دی ماه، یعنی روز همان شب سرد و سیاه و یخ زده یلدایی بود(همان زمان که همه‌مان شبانه‌روز توی فضای مجازی چرخ می‌زدیم و اینستا و توئیتر و تلگرام را به دنبال کشف روایت‌های تازه‌تر و سوزناک‌تری از قصه فرهاد و آزاد بالا و پایین می‌کردیم)، که يك استوری با پس‌زمینه سیاه و این پیام که: «من يك روحانی هستم، اگر يك روحانی در شرایط يك کولبر کشته می‌شد همه بیانه‌ی می‌دادند، ولی... امروز از خودم خجالت می‌کشم»، دست به دست می‌شد و می‌رفت که در انبوه پیام‌ها و استوری‌ها گم شود. ما بی‌اش را گرفتیم اما شدید یکی از فالوئرهایش تا ببینیم سرنوشته این استوری به کجا می‌کشد و شرمندگی این روحانی از جنس شرمندگی همراه با سکون خودمان است یا نه؟... روز بعد یعنی دوشنبه، دوم دی ماه، استوری دیگری روی صفحه مرد روحانی نشست، با این مضمون که می‌خواهیم برویم سرسلامتی خانواده آزاد و فرهاد و اگر بشود انجام‌کار خیر، هرکسی از هر جای کشور دلش با ماست، بسم!... ما هم دلمان می‌خواست همراهشان شویم، اما با پای دل سست بود یا توفیق همراهی نکرد، اما از راه دور، از دریچه همان فضای مجازی و گاهی هم آنتن موبایل، پایه پایشان تا خود روستای نی رفتیم؛ تا خانه محقر و کوچک و بی‌روح خسروی‌ها، تا سر مزار یخ زده آزاد و فرهاد و حتی از سر مزار آنها، از روی همان تپه پلکانی، نگاهی انداختیم توی دره، درست روی نی، پایین تپه و کمی آنسوترش، روی میروان؛ میروان زیبا که گویی در خواب بود و بی‌خبر از تمام هیاهویی که پسران کولبرش در دنیا به راه‌انداخته‌اند...

این خسروی های مهربان و ...

چهارشنبه شب است؛ چهار دی ماه. داود صالحی و ۴ نفر از دوستان خیرش قم را به قصد ای ترک کرده و راهی جاده می‌شوند؛ آفتاب روز بعد که سر بزند رسیده‌اند میروان و می‌شود درشان را توی يك قلب تنیده فروش- نشانه مفهولی (۱۰) خواهش و درخواست- نجس (۱۱) عوف- شب آخر پاییز- یاری کننده (۱۲) مستراح- نشسته- جداگانه تلفظ کردن (۱۳) دلیل- گله- کال (۱۴) بی‌فروغشان می‌بارد که می‌دانی نامیدند و مستاصل و دلگیر از بی‌توجهی مسؤولانی که نیستند و با این حال باز چند روحانی مذهبی را با روی باز به چهاردیواری سست و سردنمورشان دعوت می‌کنند...

همدان قرار گرفته است و برگزاری موفق این رویداد می‌تواند شروع خوبی برای معرفی ظرفیت‌های بی‌نظیر گردشگری استان به بازار بزرگ چین باشد. طرح رویداد ایران باشکوه شامل برنامه‌های متنوع، جشنواره‌ها، جنگ شادی، تخفیف هتل‌ها، مراکز اقامتی، مراکز پذیرایی، صنایع‌دستی و سوغات خواهد بود. / میراث‌آرپا

ما فراموش شدگانیم

داوود صالحی ۴۳ سال دارد و پدر سه پسر است؛ سه پسری که یکی‌شان درست همسرن فرهاد ۱۴ ساله است. هر کار می‌کند نمی‌تواند حتی يك لحظه خودش را جای پدر فرهاد بگذارد و قصه او را برای فرزندش حتی در خیال تصور کند؛ همین است که به پدر فرهاد و همه خانواده‌های فقیر و کولبر میروانی حق می‌دهد بگوید ما فراموش‌شدگان این سرزمینیم؛ فراموش‌شدگان کرد و سنی مرزنشین، که اگر این نبود تا به امروز باید زیر چتر حمایت دولتیان درآمدی بودیم تا از درد سفره خالی و تن ونجور و بیمار به کوه و کولاک نزنیم و با مرگ سرینجه نشویم. به تصویر کشیدن این حجم از فقر آن هم در چنین شرایطی نه از صالحی و همراهانش بر می‌آید و نه حتی از اراده دوربین‌های همراهشان. او اما برایمان تعریف می‌کند آنچه را به چشم دیده: «مادر فرهاد سال‌هاست که بیمار است و رنجور، آن‌قدر که نتواند بپزد و بشوید و بروبد، آن‌قدر که پدر فرهاد و پسرانش کار پخت و پز و رفت و روب خانه را انجام دهند. پدر فرهاد هم حال روز بهتری ندارد، سال به سال که ناتوان‌تر و رنجورتر شده، چشمانش هم بی‌فروغ‌تر گشته، طوری که فقط ۳۰ درصد بینایی برایش باقی مانده؛ اما وقتی جیب خالی است، سفره خالی است، نان نیست، مگر می‌شود به دوا و درمان و دکتر اندیشید؛ کاری که البته فرهاد و آزاد کردند و راهی ژالانه بوران زده شدند تا کوله‌ای هم وزن خودشان بر دوش کشند شاید حسن ختامش پولی شود که بتوان به برکتش، چشمان پدر را به تیغ جراحی سپرد.»

حمام خسروی ها با آب سرد

روایت تلخ این جهادگر روحانی از زندگی خسروی‌ها گاه اما آن‌قدر جانسوز و گزنده می‌شود که هممش کار آسانی نیست؛ آنجا که از قول یکی از اقوام فرهاد می‌گوید: «فرهاد هیچ‌وقت نتوانست يك حمام گرم بگیرد... خانه‌ای که گاز ندارد، که آتش اجاق گازش از شراره‌های کم‌قوت قطره‌های نفت و چراغ نفتی است؛ قطره‌های سیاهی که اگر پولی از کنار سفره نان خالی بماند، می‌شود به خریدش امید داشت... در چنین خانه‌ای سخن از حمام گرم گازی، سخنی به‌گراف است.»

جمع‌آوری ضایعات از روستای ۴۰۰۰ نفری نی و شهر میروان در سه کیلومتری‌اش تنها کاری است که از عهده پدر برآمده تا در کنار نان تلخ کولبری سر سفره خانواده شش نفره‌شان بیاورد؛ جمعی که حالا و با نبود آزاد و فرهاد جمع‌تر شده، آن‌قدر که شاید کسی باوجود گرسنگی از شرم لقمه آخر از سفره دور نشود؛ از سفره نان خالی...

حالا همه آمده اند

نی در چند کیلومتری میروان زیبای توریستی، فقیر است و در فقر و فلاکت؛ این عجیب است، اما عجیب‌تر این‌که بشنوی انشعاب گاز از ۱۲ سال پیش راه خود را به این روستا باز کرده، در خیابان‌ها و محله‌ها و کوچه‌ها خزیده و در همه خانه‌ها را زده و پیش رفته و هوای گرم و دلچسب با سربنده‌های کوچک و بی‌امکانات‌شان برده؛ حتی خانه آنها که سفره‌شان خالی است، اما هیچ سرای‌ی از خانه فرهاد نگرفته، صالحی می‌گوید دلپیش را از پدر خانواده پرسیده و او گفته که هیچ‌گاه آن‌قدر پول نداشته‌اند که بتوانند هزینه نصب و جانمایی انشعاب و لوله‌کشی گاز را بدهند... البته حالا یعنی همین روزهای گذشته که خبر فرهاد و آزاد را برای پدر و مادرش آوردند، دولتی‌ها هم زود سر رسیدند و در چشم برهم زدن برایشان انشعاب گاز کشیدند و سرلوله‌اش را تا زیر همان سقف‌های درحال چکه رساندند... میروانی‌ها هم، همان میروانی‌هایی که نان به دست، فرهاد سرزمین‌شان را تشییع کردند، برایشان يك بخاری آورده‌اند تا شاید گرمایش انجماد در ناک و لعنتی جاجوش کرده زیر این سقف را آب کند... این روزها سرکوله بهزیستی هم دور و اطراف خانه فرهاد پیدا شده، این را صالحی می‌گوید، هرچند اتحاد و همبستگی اهالی نی در همدردی و کمک به خسروی‌ها بیشتر به چشمش آمده؛ مردمانی که از اضافه درآمدشان کمک نمی‌کنند، که اضافه درآمدی ندارند و همان اندک داشته خودشان را این روزهای دست گرفته و به خانه فرهاد می‌برند.

جایی که حرف به کار نیاید

همیشه چیزی هست که آدم‌ها را از هم جدا کند، یکی را مرد عمل و دیگران را مرد حرف و سخن و سخنرانی... کحایت ما و جهادی‌هایمان هم همین است؛ جهادی‌هایی مثل داوود صالحی که همان يك چیز او را می‌برد وای مرز بودن ما؛ می‌برد توی ارتفاعات سرد و نم‌زده «نی»؛ کنار شراره‌های درد و داغ سینه خسروی‌ها... خودش می‌گوید: «از مدت‌ها پیش داستان کولبرها را پیگیری می‌کردم و در جریان بودم هرازگاه برای يك نفرشان حادثه‌ای تلخ رقم می‌خورد و نفسش با پرتاب از کوه یا انجماد در برف و بوران یا شلیک گلوله‌ای قطع می‌شود... اما ماجرای فرهاد وای همه آنها بود؛ تراژیک بود و احساسات ملتی را جریحه‌دار کرد و فکر کردم حالا وقتش رسیده؛ وقت آن که با صدای بلند حرف این جماعت مظلوم را به گوش جامعه برسانیم؛ به گوش جریان مردمی و حزب‌اللهی و مسؤولان تا يك بار برای همیشه فکری برای این جماعت بکنند؛ به هرحال یا کارشان غیرقانونی است و باید توجیه شوند و برایشان اشتغال زایی و درآمدزایی شود یا کارشان قانونی است و باید از آنها به هر نحو ممکن حمایت کرد....

فقط حرف رفتن و همدردی کردن نیست، صالحی و همراهان جهادی و خیرش رفته‌اند نی که اتفاقات خوبی را رقم بزنند هم برای خسروی‌ها و هم کولبران فقیر و بی‌شغل و درآمد؛ «کاری که برای خانواده فرهاد از دست‌مان می‌آید پیگیری درمان چشمان پدرش است که به‌زودی انجام می‌شود، اما بیشتر از این نمی‌شود برای آنها‌کاری کرد، یعنی اشتغالزایی برای این خانواده دیگر جواب نمی‌دهد، چراکه آن‌قدر بیمار و رنجور و ناتوان و دردمندند که فقط و خیلی سریع باید تحت حمایت نهادهای امدادی دولتی و خیرین قرار بگیرند، اما برای بقیه درنظر داریم با ارائه تسهیلات از طریق دریافتی خیرین دամداری و بنیم و اشتغالزایی کنیم». داوود صالحی و دوستان جهادی‌اش هفت هشت سالی می‌شود با حضور در مناطق محروم کشور از محرومان حمایت می‌کنند، اما به گفته خودش بعد از آن‌که فهمیدند باید به مردم به جای ماهی، ماهیگیری یاد بدهند، یعنی از دو سال پیش يك استارت‌آپ با عنوان کاروام راه‌انداخته‌اند به این ترتیب که از خیرین کمک مالی دریافت کرده و به محرومانی که ایده‌های کوچک کارآفرینی مثل احداث گلخانه، کارگاه صنایع‌دستی و... دارند، وام‌های کوچک پنج تا ده‌میلیون تومان می‌دهند، پای طرح‌شان تا امروز به حدود ۱۵ استان کشور رسیده و چند میلیارد هم این وسط رد و بدل شده است. آنها حالا می‌خواهند همین طرح را به روستای نی هم ببرند و برای شروع به چند خانواده ناتوان و فقیر کولبر وام بدهند و برایشان اشتغالزایی کنند.